

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

březen 2016

OČIMA FOTOGRAFA ŠTREITA. Momentky ze života lidí bez domova, kterým pomáhá Charita Šternberk v Nizkoprahovém centru Uzel, zvětčil svým fotoaparátem Jindřich Štreit. Působivé snímky známého umělce zhlédnou Šternberští v Přednáškovém sále Městských kulturních zařízení od 6. dubna. Výstavu Uzel v životě uvede tentýž den v 17 hodin vernisáž. Více se dočtete na str. 11.

Foto: Jindřich Štreit

obsah

Duchovní slovo:

Inspirováno knihou Země bez obzoru.....	2
Velikonoční přání.....	2

Zprávy z arcidiecéze:

ACHO se připravuje na poskytování služeb v rámci Státního integračního programu.....	3
Pracovníky Charity a studenty proškolil expert.	
Dárci se mají na co těšit.....	3
Foto z Haiti je druhým nejlepším portrétem.....	4
Duchovní obnova v ACHO.....	4

farních a oblastních Charit:

Holešov, Hranice, Kyjov, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc,

Svitavy, Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Všechnovice, Zlín.....	5
--	---

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Etický program Dekacert.....	16
Olomouc oslavila Světový den sociální práce.....	16

Humanitární pomoc:

Charita pomůže obětem sucha v Etiopii.....	17
Od majdanu uplynuly dva roky.	
ACHO na Ukrajinu vyslala další pomoc.....	17
Charitní pracovníci z Ukrajiny přijeli do ACHO pro inspiraci.....	18
Christela a její děti mají co jíst. Dostaly rýži a fazole.....	19
Konec děravým tričkům. Děti z Gonaives se nastrojí.....	20

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

k letošním Velikonocům, ve kterých si opět připomínáme Kristovu smrt na kříži a oslavujeme jeho vzkříšení - obnovení a proměnu života, vám přeji a vyprošuji pevnou víru, že „temné“ chvíle našeho života v něm nemají a nebudou mít poslední slovo, že vzkříšený Kristus říká každému z nás: „Všechno tvořím nové.“ (Zj 21,5)

P. Bohumír

Chci vám vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem. (srov. 1Kor 15,1-4)

Slovo „evangelium“ znamená dobrou, radostnou zprávu. V čem je tato zpráva dobrá a radostná?

Je zprávou o Ježíšově životě, o jeho smrti na kříži a o jeho vzkříšení. Na Ježíšově příběhu se můžeme stále učit, že konečné slovo má „vzkříšení“, nikoli naše „temné“ chvíle, i když nám to tak může někdy připadat.

Svěříme-li se Bohu, dočkáme se vyřešení našich těžkostí způsobem, které dají našemu prožívání smysl.

Je zprávou, ve které jsou příběhy ze života.

Je o lidech, kteří už nevědí, jak v životě jít dál,
o lidech, kterými okolí opovrhne,
o lidech, strachujících se o sebe sama,
o lidech, vyvyšujících se nad druhé,
o lidech, neschopných zřít se svého majetku.
Je o lidech nešťastných, nemocných, opuštěných,
slabých, toužících po lásce...

Je zprávou o Ježíšově láskyplném přístupu ke všem lidem bez ohledu na jejich hříšnost,
o jeho nikdy nekončící připravenosti odpouštět,
o jeho touze činit nás šťastnými...

Evangelia jsou dobrou zprávou o Ježíši,
který nám svým příběhem vypověděl
a stále vypovídá o tom, jaký je Bůh.
Že je to Bůh milující, odpouštějící,
pomáhající a je stále s námi:

„Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání věků.“ (Mt 28,20)

Inspirováno knihou „Země bez obzoru“ od Ladislava Heryána, kterou vydalo nakladatelství Vyšehrad.

**S vírou, že po Velkém pátku přijde
radostná zvěst o zmrtvýchvstání Krista,
prejeme požehnané Velikonoce!**

Arcidiecézní charita Olomouc

Velikonoce 2016

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

ACHO se připravuje na poskytování služeb v rámci Státního integračního programu

Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) uspořádala v pondělí 7. 3. pro pracovníky Charit jednodenní školení na téma Státní integrační program (SIP). Na základě uzavřené smlouvy s Ministerstvem vnitra ČR se Charita ČR stala od 1. ledna generálním poskytovatelem integračních služeb pro rok 2016. Úkolem Charity je prostřednictvím charitní sítě a ve spolupráci s ostatními subjekty koordinovat a následně zajistit integrační služby osobám, kterým byla udělena mezinárodní ochrana.

Do cizinecké problematiky uvedla účastníky školení migrační koordinátorka Charity ČR Klára Boumová. Posluchači byli seznámeni se základními fakty migrace a integrace cizinců jak v celosvětovém měřítku, tak co se týče současné situace v České republice. Státní integrační program včetně jeho realizace v praxi představila lektorka Veronika Imrichová, vedoucí odborné sociální poradny a služeb pro cizince z Diecézní charity Brno. Prostřednictvím Charity tak bude poskytována podpora osobám s udělenou mezinárodní ochranou, již je azyl nebo tzv. doplňková ochrana. Státní integrační program je pro rok 2016 nastaven na podporu až 2 000 oprávněných osob.

Pozornost byla v rámci prezentace věnována rovněž aktuální uprchlické situaci. V porovnání s předchozími léty, kdy počty uprchlíků v podzimních měsících z důvodu nadcházející zimy vždy klesly, nebyl v loňském roce zaznamenán úbytek. „Problémem je válka v Sýrii, která vyhnala milióny lidí ze svých domovů. V současné době, ve vzájemném poměru migrujících mužů a žen, tvoří nadpoloviční většinu dokonce ženy a děti, a to i přes náročnou cestu přes moře, která je spojená s četnými riziky,“ vysvětlila migrační koordinátorka Klára Boumová.

Mezi cizinci vedou Ukrajinci

U nás žije 469 197 evidovaných cizinců, což tvoří přibližně 3,8 procent populace. „Pokud se podíváme na počty cizinců podle státního občanství, nejvíce jich do České republiky přichází z Ukrajiny,

Zasvěcení do cizinecké problematiky.

Foto: E. Štefková, ACHO

Slovenska, Vietnamu, Ruska, Německa a Polska,“ upřesnila Klára Boumová. V roce 2015 bylo v ČR evidováno 1 525 žádostí o azyl, přičemž mimořádná ochrana byla poskytnuta 470 osobám. Jednalo se o cizince pocházející z Ukrajiny, Sýrie a Kuby.

Školení se zúčastnilo celkem 38 charitních pracovníků z olomoucké arcidiecéze a Diecéze ostravsko-opavské. Účastníci získali aktuální informace ohledně statistik reálného počtu migrujících cizinců, uvítali nejružnější postřehy z praxe včetně praktických rad a doporučení při jednání s osobami z odlišných kultur. Do budoucna tak mohou zvažovat vlastní možnosti zapojení do programu. „ACHO koordinuje integrační služby oprávněným osobám na území Arcidiecéze olomoucké, a to především v oblasti zjišťování nabídek ubytovacích možností včetně pracovních příležitostí a komunikace se zainteresovanými subjekty,“ upřesnil za diecézi vedoucí humanitárního oddělení Martin Zamazal.

Eva Štefková,
ACHO

Pracovníky Charity a studenty proškolil expert. Dárci se mají na co těšit

Jak pečovat o dárce a poutavě je informovat o činnosti Arcidiecézní charity Olomouc na Haiti a Ukrajině, či inspirace pro web, Facebook nebo zajímavou charitativní kampaň. Nejen to přiblížil pracovníkům Charity a také stážistům z partnerských škol fundraisingový expert Petr Machálek. Proškolil je ve čtvrtek 10. března. Kurz navíc zahájil projekt Blíž lidem, který vylepší práci humanitárního oddělení v oblastech fundraising a PR.

Fundraising, tedy vypracovaný systém dárcovství, je v Česku stále ještě opomíjený. Protože ACHO už léta pracuje se spoustou dárců, kteří pomáhají potřebným i za hranicemi, vylepšení tohoto systému je pro ni sěžejní. V současnosti ACHO spolupracuje s více než 300 českými dárce, kteří platí vzdělání, učebnice i jedno teplé jídlo denně zhruba 400 chudým Haitánkům. Tyto děti by byly o hladu, některé by ani neměly přístup k čisté pitné vodě. Dalších 300 českých rodin podporuje ještě 300 potřebných na Ukrajině. Jejich peníze tam pomáhají jak malým dětem a studentům, tak uprchlíkům z východu země či válečným veteránům.

Tito všichni dárce se letos mají na co těšit. Přibude více čísel dárcovských magazínů, zpestření na Facebooku, soutěží a podobně. Charita navíc osloví další potenciální dárce – nové metody, jak na to, jí přiblížil

fundraiser Petr Machálek. Kurzu pod jeho vedením se účastnili nejen zaměstnanci Charity, ale také studenti Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého a CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Machálek nastínil, jak oslovit potenciální dárce, ať už jednotlivce, firmy nebo celou veřejnost. Potom také to, jak o tyto dárce pečovat a jaké nástroje jsou k tomu zapotřebí. Pak si účastníci kurzu vyzkoušeli oslovení dárců pomocí dopisu, pod taktovkou fundraisera Machálka také rozebírali takové dopisy z praxe, dále se zaměřili na dárcovské stránky konkrétních organizací a sbírali inspiraci při zhlédnutí úspěšných charitativních kampaní.

Charitě na míru

Během kurzu se účastníci aktivně zapojovali, dotazovali se lektora a diskutovali s ním. Machálkovo školení tedy vycházelo i z potřeb ACHO a bylo tak ještě prospěšnější.

Zpětná vazba účastníků kurzu vyznívala zejména kladně. „Jsem ráda, že jsem do fundraisingu pronikla, neměla jsem totiž konkrétní představu, co vše získávání dárců a péče o ně obnáší. Už se těším, až si to vše díky projektu budu moct vyzkoušet,“ sdělila jedna ze studentek.

„Jsme arcidiecézní Charita, takže je třeba si uvědomit, jakým způsobem pracovat a oslovovat veřejnost, aby to bylo působivé a přitom

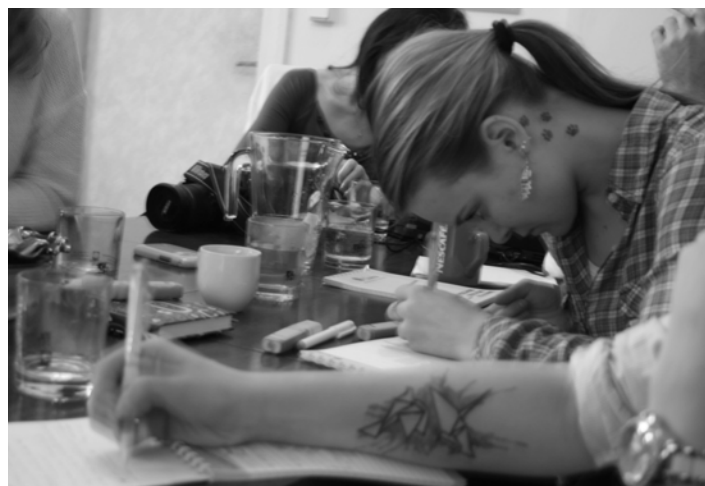
v souladu s charakterem naší organizace," zněl postřeh z řady zaměstnanců. „Školení bylo inspirací a také motivací do další práce," řekla další pracovnice Charity.

Kromě nových poznatků a nápadů si zúčastnění odnesli z Charity domů i Osvědčení o absolvování kurzu.

Fundraisingové školení vylepší práci humanitárního oddělení s dárči. Projekt Blíž lidem dále počítá s vytvořením fundraisingové strategie Charitě na míru a pořízení potřebných nástrojů, aby ji mohli pracovníci spolu se stážisty vykonávat. Koncem dubna proběhne ještě PR školení, které odstartuje další aktivity.

Uskutečnit projekt Blíž lidem se podařilo díky dotaci z České rozvojové agentury.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

ACHO je blíž lidem.

Foto: K. Opatřilová, ACHO

Foto z Haiti je druhým nejlepším portrétem

Haitští ministranti na bílém pozadí. Taková fotografie zaujala porotu fotosoutěže Můj svět. Zasedl v ní i věhlasný fotograf Jindřich Štreit. Ocenění od něj si autor haitského snímku Jiří Pasz velmi váží.

Fotograf Jiří Pasz doprovázel na Haiti humanitární pracovníci ACHO Kristýnu Lungovou loni v září. Divoká země jej okouzila, spoušť fotoaparátu tak zmáčkl během své třítýdenní mise nesčetněkrát. „Když Bůh rozdával barvy, stálo Haiti první v řadě," míní Pasz. 22. února se profotil až na druhé místo 8. ročníku soutěže Můj svět. Jeho snímek nazvaný Modlitba na mši bodoval v kategorii Portréty. Dva malé černoušky ministrující při mši zachytil objektivem v Gonaïves. „Byla to moje první a jediná mše, kterou jsem na Haiti absolvoval. Zajímavé. Haitané si do kostela vezmou to nejlepší oblečení, načešou si účesy a vyrazí. Mně padli do oka dva ministranti v bílo zelených róbách na bílém pozadí. Zaujala mě barevnost té scény a také velký prostor bílé kontrastující s dětmi," popisuje Pasz okamžik, ve kterém fotografie vznikla. Komise letos neměla lehké rozhodování. Favority vybírala z asi tří stovek soutěžních snímků. Pořadatelem soutěže je Charita Opava.

Modlitba na mši.

Foto: Jiří Pasz © ACHO

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Duchovní obnova: čas zastavení a rozžehnutí lásky v nitru

Jaké to je zastavit se vprostřed dne a zamyslet se, poznali pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc při společné duchovní obnově. Netradičním pátkem 18. března je provedl P. Bohumír Vitásek. Při ranní mši svatě P. Bohumír pobídl přítomné, aby se zamysleli nad svými selháními, aby vykročili vpřed a rozsévají kolem sebe jen dobro. Dále zmínil křivdy, které trápí lidskou duši. „Křivdy bychom neměli ponechávat v sobě, ale měli bychom je odevzdat Bohu," sdělil a pokračoval s tím, že důležité také je, nechat v sobě rozžehnout oheň, lásku.

Pracovníci Charity se spolu sešli ještě odpoledne. Z košíku, který P. Bohumír naplnil, si každý z nich vytáhl lísteček. To, co na něm bylo napsáno, většinu překvapilo. Vytiskovaná pobídka se totiž shodovala s tím, co v jejich nitru momentálně rezonuje. Byly to skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Každý z pracovníků se pak ke své pobídce vyjádřil. Chvilé naslouchání, zpívání i smích zakončila cesta do katedrály sv. Václava. Účastníci duchovní obnovy prošli dovnitř Svatoúbrnou branou, aby se pomodlili a otevřeli se Boží lásce bez podmínek.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Holešov

Humanitární sbírka šatstva – jaro 2016

Termín konání: 4. - 8. 4. 2016 (Po – Pá)**8:00 – 16:00h****Místo:** Český svaz zahrádkářů – Dlažánky, Holešov**Sbíráme:** zimní i letní oblečení všech věkových kategorií, lůžkoviny, ručníky, záclony, tašky, batohy, kabelky, boty, deky nebo spací pytle, hračky a drobnosti.**Prosíme, aby přinesené věci byly v igelitových pytlích. Děkujeme Vám.**

Kontaktní osoba: Leona Machálková, tel.: 733 741 907

Charita Hranice

Charitní středisko v Lipníku má nové sídlo

V pátek 4. března se uskutečnilo slavnostní otevření a pozhánání nového působiště střediska Charity Hranice v Lipníku nad Bečvou. Budova, ve které od letošního ledna sídlí, se nachází na Křížkovského ulici v těsné blízkosti místní fary, zvonice, kostela sv. Jakuba a meditační zahrady, tedy v prostředí ideálně souznějícím s charitním posláním.

Slavnostní akce se zúčastnili přední představitelé Arcidiecézní charity Olomouc prezident P. Bohumír Vitásek s ředitelem Václavem Keprtem a zástupci místní radnice v čele se starostou Milošlavem Přikrylem. Na úvod přivítal všechny přítomné ředitel Charity Hranice Jan Hegar. Následovala prohlídka celé budovy. Ta poskytla zázemí zaměstnancům terénních služeb – našim ošetřovatelkám a pečovatelkám, charitnímu šatníku a půjčovně kompenzačních pomůcek. Prostory, v nichž nově působí charitní služby, pozhnal otec Bohumír Vitásek. Přátelská atmosféra pátečního odpoledne se plně rozvinula při společném posezení našich hostů se zaměstnanci střediska Lipník nad Bečvou a vedením Charity Hranice.

„Až do letošního roku jsme měli zázemí na ulici 28. října. Za tyto prostory jsme byli pochopitelně vděční, ale bohužel již kapacitně nevyhovovaly. Před dvěma lety nám město umožnilo využívat tuto budovu v ulici Křížkovského.“ uvedl ředitel Charity Hranice Jan Hegar. Před nastěhováním však bylo vzhledem ke špatnému stavu budovy, daným několikaletým nevyužíváním, potřeba provést zásadní stavební úpravy. Tuto záležitost zajistilo

Nové zázemí.

Foto: Archiv Charita Hranice

na své náklady Město Lipník nad Bečvou, čímž umožnilo realizaci celého projektu. Dvouletá příprava se vyplatila a nyní může budova znovu sloužit.

Mgr. Martin Fajdl,
vedoucí Charitní pečovatelské služby,
středisko Lipník nad Bečvou

Charita Kyjov

Den duchovní obnovy v Charitě Kyjov

Také v naší Charitě jsme se rozhodli naplnit přání papežské rady Cor Unum a naší biskupské konference a uskutečnili jsme postní den. Termín, rozsah a čas byl dohodnut s místním panem děkanem a stanoven na čtvrtek 17. 3. 2016 odpoledne. Na obnovu jsme se připravovali celou dobu svatopostní polední společnou modlitbou papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství.

Program duchovní obnovy sestával z dvou přednášek-zamyšlení, z adorace, z tiché chvíle pro osobní modlitbu a meditaci, a z možnosti vykonání svátosti smíření či individuálního pohovoru s knězem. Postní den jsme zakončili společnou křížovou cestou a mší svatou, obětovanou za charitní dílo a nemocného spolupracovníka.

První zamyšlení věnoval pan děkan tématu Charita a milosrdenství. V této úvaze se zamýšlel nad posláním Charity s důrazem na milosrdenství. „Naše služba má být okořeněna láskou. Charita má zářit láskou,“ končila první přednáška. Druhé zamyšlení věnoval tématu milosrdenství a já. „Každý z nás je potřebný. Potřebujeme být i nesení, nejen nést.“ Poukazoval

přítom na službu každého z nás ve světle obrazu (loga) k roku milosrdenství. Zdůraznil potřebu člověka - mít vedle sebe někoho, komu se může svěřit, kdo nás podepře. Toto téma ilustroval na příběhu chlapce a nemocné babičky, se kterou sedával na houpací lavičce a které se svěřoval se svými starostmi. Ona ho vždy povzbudila a poplácala po kolenou. Na závěr nám popřál, abychom vždy měli někoho, kdo nás v našich nesnázích „poplácá“, abychom si – obrazně řečeno - vždy měli vedle koho sednout, a abychom také my dělali vedle sebe místo pro toho, kdo je právě potřebuje, zkrátka abychom nezůstali osamoceni. Jsme rádi za výzvu, která nás vedla a inspirovala k postnímu dni. Obnovy se zúčastnili bezmála všichni zaměstnanci naší Charity, vyjma těch, kteří byli ve službě.

Myslím, že úvodní slovo pana děkana: „Zastavte se a odpočítejte si od svých starostí, alespoň jedno odpoledne věnujte sobě“ došlo svého naplnění.

Ing. Vladimír Měchura, ředitel
Zdeněk Hochman, pastorační asistent

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Den duchovní obnovy v Charitě Kyjov

Za odměnu hurá do vody. Foto: Archiv Charita Svaté rodiny Luhačovice

V sobotu 5. 3. 2016 Charita Svaté rodiny Luhačovice a Římskokatolická farnost v Luhačovicích pozvala tříkrálové koledníky a jejich asistenty na Městskou plovárnu. Akce byla pořádána pro všechny koledníky, kteří druhou lednovou sobotu putovali dům od domu na území luhačovické Charity a přinášeli lidem radostné poselství o narození Páně.

Cílem akce bylo odměnit všechny děti a jejich asistenty, ale také samotné příjemné setkání koledníků. Jejich prostřednictvím jste v letošním roce darovali na pomoc lidem v nouzi a podporu charitního

díla částku 332 050 Kč, z této částky se celých 58 % vrátí přímo do regionu Luhačovicka, ať již na podporu samotných sociálních služeb Charity Luhačovice nebo pro přímou pomoc rodinám s dětmi a potřebným lidem.

Nabídky využilo 94 koledníků nejen z Luhačovic, ale i okolních obcí, např. Řetechova, Pozlovic, Horní Lhoty, Ludkovic, Biskupic, Podhradí a dalších obcí. Děti i dospělí prožili příjemné chvíle v bazénu i na atrakcích jako je divoká řeka, parní sauna aj. Děti se nechaly slyšet, že sem do bazénu sice chodí se školou, ale dnes je to „super“. Všichni koledníci si odnesli pěkné zážitky z krásně stráveného sobotního dopoledne.

Poděkování patří také vedení Sportovního centra Radostov a zaměstnancům Městské plovárny za jejich vstřícnost a pomoc při uskutečnění této akce.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Mgr. Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

V Charitě dováděl rej masek

Charita Svaté rodiny ožila v úterý 9. února masopustním veselím. Masopust je tradiční třídní svátek, kterým

začíná čtyřicetidenní půst končící o Velikonocích. Vyvrcholením těchto svátků je masopustní úterý. Toto ob-

dobí bývalo vždy označováno za jedno z nejveselejších, a protože toho smutného je taky dost, rozhodli jsme se, že dodržíme tento krásný zvyk a budeme se všichni bavit a radovat. Program byl tradiční a kromě zaměstnanců se do masek oblékli také někteří uživatelé Charity. Nechyběl medvěďák s medvědem, nevěsta, kominík, beruška, lyžař, hasič, rozhodčí, starosta Puchýř a spousta dalších masek. Za doprovodu harmoniky se tančilo, zpívalo a po jídle připravené občerstvení. Na závěr se za tklivého nářku všech zúčastněných a smutečního proslovu pochovala basa.

Bc. et Bc. Martina Václavíková,
sociální pracovnice pobytových služeb

Maškary a tanec. Zdroj: Archiv Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Cesta za chlebem

V úterý 16. 2. 2016 jsme se naším autobusem vypravili do dřevničky ve Valašských Kloboukách, kde členové Českého svazu ochránců přírody KOSENKA předvádějí zájemcům mimo jiné i starý způsob pečení chleba v peci.

Abyste se dostali do izby (místnosti), musíte nejdřív překročit vysoký práh a sklonit hlavu pod nízkým vchodem. „Jé, tady to vypadá přesně jako v mém rodném domečku, kde jsem vyrůstala. Stará pec, na stěnách obrázky, vprostřed na zemi velká díž a v ní kopista,“ zavzpomínala jedna z účastnic naší výpravy paní Mikulenková. A mezitím, co se do díže sypaly všechny suroviny potřebné k upečení dobrého chleba, paní Mikulenková vzpomínala dál. „Do díže se daly suroviny a 'zátěsta' a chleba se začal mísit. Byl to velký rituál, u kterého jsme byli všichni. I my děti jsme poskakovaly kolem a zkoušely mísit těsto. Nikdy jsme se nezapomněli pomodlit, poděkovat Pánu Bohu za vlastní obilí a za to, že chleba máme z čeho upéct.“

S upečeným chlebem zavoněla minulost

Stará izba a vyhřátá pec vyvolaly vzpomínky u mnohých, a tak se začalo vyprávět, jak se kde pekli chleba. Při povídání se ale i pilně pracovalo. Sami jsme si tak vyzkoušeli, že mísení těsta není lehká práce. A některým dokonce kopista (veliká vařečka na hnětení těsta) udělala puchýř. Bodejť, kvasili jsme z deseti kilogramů mouky. Milé vyprávění a vzpomínání s mísením těsta vystřídal dokynutí na „okřínkách“ (ošatkách) a samotné sázení do pece. Hodina, kdy jsme čekali na vytažení chleba z pece, byla nejpůsobivější. Příjemnou atmosféru ještě umocnila paní Štěpánka Adamcová z Velkých Karlovic, která nám přednášela básničky. Ale byly to takové speciální „valašské lidové“, u kterých jsme se hodně nasmáli. A pak už přišel ten téměř posvátný okamžik - vytažení chleba z pece. Upekli se krásně. A nádherně voněl. Nevy-

Nostalgické pečení chleba. Zdroj: Archiv Charita Nový Hrozenkov

drželi jsme a jeden bochník hned rozkrájeli, nechali trošku vychladnout a potřeli domácím máslem. No to byla lahůdka nad lahůdky. Radka, Červík i Věrka z Kosenky, kteří nás pečením provázeli, měli největší zásluhu na tom, že se chleba podařil a sklídili velkou pochvalu a díky. A právem, vždyť upéct chleba v peci už umí málokdo! Shodli jsme se, že za upečeným bochníkem je pořádný kus práce. „Je škoda, že teď si lidé chleba tak málo váží, končí v popelnících nebo i na spalovnách,“ posteskla si paní Mikulenková a bohužel má pravdu. Chleba, který jsme si z Kosenky dovezli, tak ale nedopadl. Snědli jej úplně všichni.

Marie Černotová, Marie Fedorová

Poutní cesta Svatou zemí

Svatá země. Tam jsme se vydali v měsíci únoru za doprovodu naší kolegyně Marie Fedorové, která poutní cestu podnikla před téměř dvěma lety. Své povídání a promítání fotografií ovšem předávala s takovým nadšením, jako by se z cesty vrátila před pár dny.

Celé putování jsme započali symbolicky v místě, kde se narodil Ježíš Kristus, v samotném Betlémě, dále jsme proputovali napříč nejstarším městem na světě - Jerichem, jehož stáří od vzniku první osady je odhadováno na 11 tisíc let, a pokračovali jsme přes symbolické obnovení křtu v řece Jordánu, až po navštívení Chrámu Božího hrobu. Nejen tato místa Maruška během týdenní poutě

navštívila. Viděla další významné chrámy, křížovou cestu, Getsemanskou zahradu s hodně starými olivovníky (některé jsou prý z doby Ježíše Krista) a synagogy, které známe pouze z biblického vyprávění. Ve mně jako posluchači silný dojem zanechala návštěva Západní zdi, správného to označení pro „zeď nářků“. Zapůsobila na mě jako místo s nejsilnějším duchovním nábojem, silné možná právě díky modlitbám, které se zde denně modlí stovky poutníků z celého světa. Zeď nářků je pozůstatkem vnějších hradeb jeruzalémského chrámu, proto je jedním z nejposvátnějších míst judaismu.

Zajímavé bylo mj. i promítání fotografií pořízených na dalším pozoruhodném místě - v Judské poušti ve Wadi Qelt, která je plná vyprahlé pustiny, hlubokých údolí a skalisek, kde se nacházely chrámy a poustevny. Teplota v těchto místech i v chladnějších podzimních měsících dosahuje až 40 stupňů C. Z Maruščina vyprávění byla cítit duchovní síla, kterou poutníci z celého světa na

daných místech prožívají, možná tomu dopomohla i vůně zapálené vonné pryskyřice, která nás celou dobu provázela. Provoní také každý chrám a poutní místo ve Svaté zemi.

Mgr. Ludmila Heriánová,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

Předvelikonoční Setkání seniorů

Dobu postní mohou někteří z nás vnímat jako dobu vážnou se samými zákazy a příkazy, zřeknutí se nejruznějších požitků a zážitků. Toto všechno k době postní určitě patří, ale děje se tak na základě dobrovolnosti a toho, že víme, proč to děláme.

Že při půstu nemusíme ztrácet radost ze života a smysl pro humor, nás přesvědčil otec Marek Poláček, který nám sloužil mši sv. při březnovém Setkání seniorů. Četl evangelium o nemocném, kterému Ježíš řekl po tom, co ho uzdravil: „Vezmi své lehátko a chod.“ Otec Marek se zamýšlel nad nemocnými dnes. Jak by to asi dopadlo s nimi, když leží na polohovacích postelích s kolečky a postranicemi, které váží víc než takové lehátko z doby, kdy žil Ježíš. Asi by nebylo zrovna jednoduché vzít své lehátko a jít. Když byl nemocný uzdraven ze své nemoci, byl také zároveň uzdraven ze svých hříchů. Smyslem uzdravení, ať už tělesného – od nemoci, nebo duševního – od hříchu, je jít za Ježíšem. Nebojme se nechat uzdravit a vykročit na cestu za Ježíšem.

Po mši přítomní nasedli do charitních aut a převezli se do Víceúčelového charitního domu v Halenkově, kde ve společenské místnosti už na ně čekaly nazdobené stoly s občerstvením. Ředitelka Charity s pastorační pracovníci je pozvaly na další chystané akce – společný koncert Yvetty Simonové s Josefem Zímou 6. května a poutní zájezd na Hostýn 19. května. Děvčata rozdala přítomným ženám růžičku k Mezinárodnímu dni žen a každý dostal společný snímek z minulého setkání. Byla tu i možnost koupit si velikonoční kuřátka, vyrobená uživateli a zaměstnanci Denního stacionáře Slunečnice. Následující společenskou zábavu prokládal písničkami a hrou na harmoniku pan Malina.

Půst s harmonikou.

Foto: J. Vrážel

Setkání tentokrát fotografoval pan J. Vrážel, který nedávno započal s Charitou dlouhodobější spolupráci – fotografování uživatelů služeb i zaměstnanců při jejich soužití v průběhu celého roku.

K večeru se pak účastníci setkání rozjeli charitními auty do svých domovů. Setkání, které se konalo v úterý 8. března, se zúčastnilo 33 seniorů z obcí od Hovězí po Velké Karlovice.

Marcela Cholevíková, Dana Žáková

Charita Olomouc

U příležitosti Světového dne nemocných proběhla mše svatá

Pořádání mše svaté za nemocné se na středisku sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem již stalo tradicí. Koná se každoročně u příležitosti Světového dne nemocných, letos mše byla slavena 17. února. Mši hojně navštěvují jak uživatelé tohoto střediska, tak také obyvatelé Domu s pečovatelskou službou, kde středisko sídlí. Zájemci mohli využít i příležitost ke svátosti smíření a svátost pomazání nemocných. Letos se jí zúčastnilo okolo 20 osob. Bohoslužbu koncelebroval nový administrátor farnosti Nové sady, Mgr. Ing. Libor Churý, který

si svou srdečností a bezprostředností získal sympatie všech účastníků. Po mši následovalo pro zájemce posezení, spojené s drobným občerstvením. Během tohoto neformálního setkání P. Churý vysvětlil smysl a význam „Roku milosrdenství“, který pro letošní rok vyhlásil papež František.

Mgr. Terezie Táborská,
asistentka PR

Zavítejte do Prodejny u Samaritána

Zveme vás do naší Prodejny u Samaritána, která je dobročinným bazarem provozovaným Charitou Olomouc. Prodejna sídlí ve Wurmově 11 a otevírací doba je od pondělí do čtvrtka od 12 do 17 hodin. Darované zboží a výtěžek z prodeje nám umožňuje podporovat jednotlivce i rodiny v nouzi a to především prostřednictvím dobročinného šatníku a přímé materiální pomoci.

Prodejna u Samaritána je dobročinný bazar, který vznikl v lednu 2014 a navazuje na aktivitu Arcidiecézní chari-

ty Olomouc. V prodejně naleznete pestré zboží, ceny jsou velmi příznivé. Koupí nebo darováním věcí přispíváte na podporu aktivit střediska Samaritán pro lidi bez domova. Provozuje se zde také dobročinný šatník s bezplatným výdejem pro klienty sociálních služeb. Ročně díky tomu pomůžeme stovkám lidí.

Není nám lhostejné naše životní prostředí, proto se snažíme starým věcem dávat nový smysl. Věci, které již opravdu nemohou nalézt využití, ekologicky třídíme a likvidujeme. Na-

jdete u nás rozmanitý sortiment použitého, ale často velmi praktického a zachovalého zboží. Prodáváme vybavení domácnosti, nádobí, dekorace, knihy, nábytek, ošacení a obuv, dětské oblečení a hračky.

Do chodu prodejny se zapojují i klienti Střediska Samaritán v rámci pracovních rehabilitací. Podpořit nás můžete svým nákupem, darováním věcí, které již doma nevyužijete, nebo tím, že se zapojíte jako dobrovolník a pomůžete nám s provozem dobročinného šatníku. Pro bližší informace se můžete obrátit na cmp@olomouc.charita.cz (+420 603 151 586) nebo se podívat na naše webové stránky www.olomouc.charita.cz a facebook Prodejna u Samaritána – Centrum materiální pomoci.

Mgr. Terezie Táborská,
asistentka PR

Je libo kabát?

Zdroj: Archiv Charita Olomouc

Charita Olomouc získala značku spolehlivosti

Charita Olomouc prošla v závěru minulého roku externím auditem, na jehož základě získala značku spolehlivosti – Spolehlivá veřejně prospěšná organizace (www.znackaspolehlivosti.cz). Smyslem existence značky spolehlivosti je poskytnout veřejnosti informace o tom, že organizace hospodaří se svěřenými prostředky transparentně, a adekvátně je využívá k naplňování poslání. Značku spolehlivosti uděluje Asociace veřejně prospěšných organizací ČR (AVPO ČR).

Značka spolehlivosti informuje veřejnost a především dárce o transparentním fungování dané organizace. Proces hodnocení probíhá ve třech fázích. Po vstupní analýze se zkoumá několik oblastí, které se týkají poslání, cílů a hodnot organizace,

dále také managementu, hospodaření organizace, fundraisingu a také transparentnosti vůči veřejnosti. Na základě zhodnocení pak Rada složená z nezávislých odborníků rozhodne o udělení značky spolehlivosti.

Mgr. Terezie Táborská,
asistentka PR

Charita pomáhá rodinám s dětmi v tísní

Rodinám s dětmi, u kterých je ohrožen vývoj v důsledku dlouhodobé nepříznivé sociální situace, nebo těm, které bydlí v nevyhovujících podmínkách, trpí z důvodu nezaměstnanosti či nízkého vzdělání, poskytují pracovníci charitních služeb v rámci krizové pomoci a dalších sociálně aktivizačních služeb po celém území olomoucké arcidiecéze odbornou podporu a pomoc. Jednou z nich je i Charita Olomouc, která se ve středisku Khamoro a středisku sv. Kryštofa věnuje rodinám s dětmi ze sociálně znevýhodněného prostředí.

Školička **KHAMORO** se zaměřuje na předškolní přípravu dětí z rodin, které jsou ohroženy sociálním vyloučením. Funguje na principu hlubší spolupráce s rodinami. Děti mají individuální plán, jednou za tři měsíce probíhá společná konzultace s rodiči o vývoji dítěte a o tom, na co je třeba se zaměřit v rámci výchovy a vzdělávání.

Malý Honzík navštěvoval školičku od 3 do 7 let. Byl hravý a spontánní, a když šel k prvnímu zápisu, nepřijali ho z důvodu špatné koncentrace. „Honzík k nám docházel pravidelně, s maminkou jsme společně pracovali na tom, jak zvládat návaly hyperaktivity. Rodinu jsme podpořili všemi způsoby včetně návštěv sociální pracovnice přímo v rodině. Maminka s chlapcem intenzivně pracovali a za rok byl přijat na jednu z vyhlášených základních škol v Olomouci jako první romské dítě. Na konci školního roku měl Honzík samé jedničky,“ líčí zkušenost z praxe vedoucí střediska Khamoro Adéla Adámková. Školička je nejen pro děti z rodin, kterým hrozí sociální vyloučení, ale i pro děti, které se nepodařilo zařadit do běžné

školky. „U nás je to vlastně taková nácviková školička. Když si rodiče zvyknou na pravidelný režim a na to, jaké povinnosti musí pomoci dítěti zvládnout, je naším cílem dát dítě do běžné školky,“ pokračuje charitní pracovnice.

Pomoc v terénu

Na školičku navazuje plynule služba **AMARO KHAMORO**. Pracovníci zařízení dochází přímo do rodin a věnují se aktuálním potřebám. Kromě výpomoci s předškolní a školní přípravou dětí se jedná o podporu v sociální oblasti, například při hledání kvalitnějšího bydlení, pomoc se svěřením dítěte do péče, s vyřízením sociálních dávek či pomoc při vyřízení odkladu školní docházky a další. „V rodinách se často setkáváme se závažnými závislostmi, jako je alkoholismus, hráčství, nebo s domácím násilím. Pracovníci jsou odborně proškoleni, aby dokázali poskytnout psychologickou první pomoc,“ dodává vedoucí střediska Adámková.

Akutní situace řeší krizové centrum

KRIZOVÉ CENTRUM Charity Olomouc poskytuje své služby v nepřetržitém provozu 24 hodin denně, 365 dnů v roce. Jedná se o službu, která řeší akutní situace jak rodin s dětmi, tak jednotlivců. Mohou to být různé nenadálé situace, například ztráta bydlení z důvodu exekuce či náhlé mimořádné události. „Může se například jednat o vyhození domu, což se nám už několikrát stalo, ale často jde i o rodinu, která se potýká s domácím násilím. Pobyt poskytujeme na dobu 10 dnů, během nichž se buď zmobilizuje širší rodina, nebo se najde náhradní řešení, jako je bydlení v podnájmu, popřípadě se řeší azylo-

vý dům pro matky s dětmi. Zajímavé je, že u Romů funguje mnohem víc rodinná sounáležitost než u většinové společnosti. V mnoha případech se zmobilizuje velká rodina, která si své blízké vezme k sobě. U majoritní společnosti mám zkušenost, že rodina nebo přátelé často dávají ruce pryč a mají spoustu výmluv, proč to nejde,“ popisuje situaci pracovnice Charity Adéla Adámková. Krizové centrum spolupracuje s Integrovaným záchranným systémem Olomouckého kraje. Klienty jsou převážně občané Olomouce a Olomouckého kraje, příležitostně se na Charitu obrací i cizinci. „Posláním našich služeb je především umět rychle reagovat na požadavky lidí v akutní krizi a při mimořádných událostech,“ dodává vedoucí Krizového centra Jana Haasová.

**Eva Štefková,
ACHO**

Za rodiny s dětmi!

Zdroj: Archiv Charita Olomouc

Charita Svitavy

Děti i dospělí se vydali na křížovou cestu. S kytarou a zpěvem

Charita Svitavy měla ve své režii čas před jednou únorovou večerní mší svatou. Možnost projít 14 zastavení křížové cesty s pracovníky Charity Svitavy měl každý, kdo chtěl prožít v pátek 19. února část postní doby 2016 v kostele Navštívení Panny Marie. A tak se k nám „charitákům“ přidali i farníci a další účastníci.

Po růženci, adoraci a prostoru ke svátosti smíření přišel čas doprovázení, čas cesty. Cesty s křížem. Čtení k jednotlivým zastavením si zúčastnění rozdělili podle přání a potřeb. Vy-

braný text se hodil nejen pro dospělé, ale i pro případné dětské aktéry. Možná napřesrok budou mít děti svoji vlastní křížovou cestu. Rozjímání o poslední lidské cestě Ježíše Krista za doprovodu zpěvu a kytary připomnělo účastníkům naději a jistotu, která nám tu po velikonoční oběti Syna Božího zůstala. Z chvílí, jako byla tato, čerpáme sílu, když se nám nedaří, když je nám smutno, když jsme unaveni a nechce se už nic.

Miriam Holubcová, DiS

Duchovní obnova v Charitě Šumperk

„Chování lidí je příliš dlouho určováno penězi a málo kultivováno duchovními hodnotami. Člověk tudíž není proměňován poznáváním Boží vůle, aby se tak přibližoval světu trvalého míru, světu nehmátné krásy pocitů v rozměru věčnosti. Místo toho je nenápadně přitahován vnějšími efekty dočasných úspěchů, jež vedou do temných hlubin pofidérní moci nad hloupými lidmi a zbytečnými věcmi.“

Citují A. Nowaka a přitom mohu s potěšením konstatovat, že pro zaměstnance Charity výše uvedená slova nejen, že neplatí. Zaměstnanci Charity mají oproti zaměstnancům běžné firmy privilegium duchovní péče a tato možnost je určena všem. Věřícím i nevěřícím. Využilo ji i šest zaměstnanců a dobrovolníků Charity Svitavy. Ráno 3. 3. 2016 vyrazili směr Šumperk, kde je očekávalo Farní středisko s připravenou duchovní obnovou na téma Štěstí začíná uvnitř. Obnovu vedl O. Vitásek, který se staral o účastníky po duchovní stránce. O naše těla se postarala domácí Charita Šumperk – teplo, tekutiny i jídlo připravila s pastorační asistentkou Bc. Zuzanou Nedvědovou, DiS.

Péče o duši.

Zdroj: Archiv Charita Svitavy

v příjemném prostředí Farního střediska. Děkujeme za obnovení a nasycení ducha i duše i těla.

Miriam Holubcová, DiS

„Charitáci“ se dotkli vztahů na pracovišti

Milosrdenství. Obsahu tohoto slova jsme věnovali pozornost 10. března v Charitě Svitavy. Milosrdenství by nás mělo provázet nejen rokem 2016, ale celým naším životem. Týká se všech, bez ohledu na jejich věk, pohlaví, vyznání, barvu pleti a na další

životní aspekty, které mohou jednotlivce rozdělovat, určovat, či vytvářet různé opoziční skupiny.

O. Šebestián Pavel Smrčina provedl zaměstnance i dobrovolníky Charity Svitavy různými modelovými situacemi, aby spo-

lečn s ním došli nakonec k poznání, že bez milosrdenství se buď nedá žít vůbec, nebo je život o poznání šedivější, smutnější a zbytečně komplikovaný. Všichni účastníci si odnášeli domů uspokojení z dobře stráveného času, dále byli naplněni odhodláním využít v praxi různé návrhy na řešení vztahových pnutí a vyhozených situací. O. Šebestián je člověk, který během

svého života, svého působení v různých komunitách, nasbíral spoustu zkušeností v oblasti lidských vztahů. Setkal se s nejrůznějšími způsoby jednání a chováním lidí všech kategorií. Děkujeme O. Šebestiánovi za čas, který nám věnoval.

Miriam Holubcová, DiS

Charita Šternberk

Štreitovy fotografie přiblíží Uzel v životě

Snímky známého fotografa Jindřicha Štreita zhlédnou Šternberští od 6. dubna v tamních Městských kulturních zařízeních. Objektiv fotoaparátu umělec zaostřil na lidi bez domova. Cílem výstavy nazvané Uzel v životě je seznámit šternberskou veřejnost se způsobem života osob bez přístřeší. Dále upozornit na sociální problémy, které jsou spojeny s životem těchto osob a na chybějící pobytovou službu, která by tuto situaci mohla vyřešit.

Lidem bez domova se Charita Šternberk věnuje v Nízkoprahovém denním centru Uzel. Soubor Štreitových 33 fotografií vznikl jak v ambulantní službě – denním centru, tak i v terénu,

kde tyto osoby žijí. I autor výstavy se zabývá problematikou bezdomovectví již dlouhou dobu. Vernisáž výstavy proběhne v prostorách Městských kulturních zařízení – v Přednáškovém sále dne 6. dubna v 17 hodin. Při slavnostní vernisáži bude zdůrazněno výročí 25 let trvání organizace za účasti představitelů města Šternberka, pozvaných hostů, sponzorů i šternberských občanů. Bude připraven i kulturní program. Výstava bude zpřístupněna pro veřejnost do konce května.

**Pavla Vyzovilová,
ředitelka**

Charita Šternberk hledá pastorační asistentku (asistenta)

Charita Šternberk vypisuje výběrové řízení na pozici pastorační asistentky/ asistenta pro středisko Litovel a mikroregion Litovelsko (pracovní úvazek 20 hodin týdně). Záměr o práci pastorační asistentky-asistenta zbystřete. K přijetí je třeba vysokoškolské bakalářské nebo magisterské studium v teologickém oboru (doporučené) nebo kurz v oboru teologickém (minimální požadavek), řidičský průkaz skupiny B a výpis z rejstříku trestů.

Profesní životopis, motivační dopis a doporučení místního kněze zasílejte na adresu pavlina.vyzovilova@sternberk.charita.cz, poštou na adresu Charity Šternberk nebo osobně. Příjem přihlášek uzavřeme 9. 4. 2016.

**Bc. Pavla Vyzovilová,
Charita Šternberk**

Oblastní charita Uherský Brod

Lidé bez domova se už mrazu bát nemusí

Pro lidi bez střechy nad hlavou z Uherského Brodu a okolí už nemusí být nepřízeň počasí strašákem ani ohrožením zdraví či dokonce života. Díky efektivní spolupráci mezi Městem Uherský Brod a Oblastní charitou Uherský Brod vznikla v tamní Vazové ulici nová noclehárna pro osoby bez přístřeší.

Prostory nové sociální služby, která doplňuje stávající Nízkoprahové denní centrum sv. Vincence se službami pro lidi bez domova, si v rámci slavnostního zprovoznění noclehárny přišla ve čtvrtek 18. února prohlédnout řada návštěvníků. Nechyběli mezi nimi zástupci Města Uherský Brod v čele se starostou Patrikem Kunčarem, místostarostou Petrem Vránou, zástupci Oblastních Charit Valašské Meziříčí a Uherské Hradiště, Policie ČR, zástupci samospráv, podnikatelé, zástupci médií a další hosté. Nové prostory požehnal uherskobrodský farář P. Josef Pelc, který jako děkan činnost Charity dlouhodobě podporuje. Také on se velmi pochvalně vyjádřil ke vzniku a významu nové noclehárny.

Vznik noclehárny ocenil, kromě jiných, i ředitel Městské nemocnice s poliklinikou Uherský Brod, Ferdinand Kubáník. „Zařízení i jeho vnitřní vybavení se mi líbí. Je rozhodně dobře, že v Uherském Brodě, který je spádovou obcí, taková noclehárna vznikla. Musím říct, že je to jakýsi bonus i pro nás, zaměstnance brodské nemocnice, protože jsme se v minulosti v praxi setkávali s lid-

Noclehárna pro lidi bez domova.

Foto: V. Kadlčík

mi, kteří po propuštění z našeho zařízení neměli kam jít. A poslat někoho zpět na ulici, to není úplně příjemný pocit. Nyní máme

možnost nasměrovat lidi bez domova do nové noclehárny, což je pro nás poměrně značná úleva," poznamenal Ferdinand Kubáník. O užitečnosti nové služby je přesvědčen i senátor a brodský starosta Patrik Kunčar. „Prohlídka noclehárny mě překvapila, je příjemná a útulná, nabízí uživatelům skvělé zázemí. O tom, že je její existence přínosem, je neoddiskutovatelné. Dnes už nikdo z lidí bez domova v Uherském Brodě nemůže říct, že nemá kde složit hlavu. A to považuji za nesmírně přínosné," konstatoval po prohlídce noclehárny Patrik Kunčar.

Zájem o noclehárnu je velký

„Nová noclehárna vznikla v prostorách Lidové tvorby, která se významným způsobem podílela na stavebních úpravách. S vedením družstva Lidové tvorby je dlouhodobě vynikající spolupráce," říká vedoucí Nizkoprahového denního centra sv. Vincence a noclehárny Bohumila Smutná. Stavba zařízení, které dnes dis-

ponuje 16 lůžky a moderním vybavením pro uživatele i personál, začala v prosinci, a byla dokončena koncem ledna 2016. „Zájem o využití noclehárny je poměrně velký. Z kapacity šestnácti lůžek je dvanáct z nich určeno pro muže a čtyři pro ženy. Kromě možnosti přespání nabízíme uživatelům zejména možnost hygieny a poradenskou činnost," dodala Bohumila Smutná.

Ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť vnímá vznik noclehárny za velmi důležitý a prospěšný. „Jsem velmi rád, že dlouhodobá úspěšná spolupráce s Městem Uherský Brod se projevila i při vzniku této nové sociální služby noclehárny. Poděkování patří i sponzorům a všem, kteří vznik této nové služby podpořili," podotkl Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Uherskobrodsko: 640 kilogramů pro postní almužnu

„Postní sbírka není jen o potravinách, ale především o pochopení vůči potřebným," říká František Bílek.

Pomoci lidem v sociální nouzi – to je cíl v pořadí druhé postní sbírky potravin, která se i letos konala na Uherskobrodsku. Lidé mohli potravinami přispět potřebným ve dnech 7. až 10. března a to celkem na 26 kontaktních místech ve 24 obcích regionu. Sociálně slabým přispěli celkem 640 kilogramy potravin, ale i drogistického zboží.

Jak název napovídá, sbírka se konala v postním období před Velikonočními svátky. „Toto období má, kromě jiného, symbolizovat i větší soudržnost mezi lidmi, vzájemné pochopení a vstřícnost vůči potřebným. To je hlavní důvod, proč se tento typ sbírky koná právě v tomto čase," vysvětlil František Bílek, hlavní organizátor akce a vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě. O tom, že lidé mají skutečnou snahu pomáhat, svědčí i případ ze Starého Hrozenkova. „V době konání sbírky za námi přijela se zbožím jedna paní na kole až ze vzdáleného Vyškova a jiný dárcce tam přijel za účelem darování potravin ze Žitkovce," popsal obdivuhodnou snahu některých dárců František Bílek.

Lidé nejčastěji darovali mouku, cukr a olej. „Z nepotravinového sortimentu se mezi darovaným zbožím objevovaly nejvíce čistící prostředky a kosmetika, konkrétně šampony a mýdla," upřesnila Simona Chocholatá, koordinátorka Přímé pomoci.

O konání potravinové sbírky informovaly s předstihem obecní rozhlas i duchovní v kostelech. Na stanovené místo, nejčastěji před prodejnou s potravinami či obecní úřad v obci, pak v určený čas přijelo auto Oblastní charity Uherský Brod a lidé mohli pracovníkům Cha-

Jídlo, dobroty i drogistické zboží pro potřebné.

Zdroj: Archiv Obl. charity Uh. Brod

rity předat potraviny a další zboží. „Požádali jsme veřejnost, aby přispěla potravinami a nepotravinovým zbožím, o které je mezi sociálně slabými největší zájem. Jednalo se především o masové a zeleninové konzervy, oleje, polévky, marmelády, trvanlivé mléko, dětskou krupici, pudinky, piškoty, kompoty, kakao, sladkosti pro děti. Sbírkou jsme doplnili i dalším žádaným zbožím, a to šampony, mýdly, pracími prášky a drogistickým zbožím pro děti," upřesnil František Bílek. Veškeré zboží bylo uloženo ve skladu Centra potravinové a materiální pomoci a bude rozdáno lidem, kteří se ocitli v akutní sociální nouzi.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Oblastní charita Uherské Hradiště

Odborníci radili, jak lidem ulehčit odchod ze života

Závěr života je součástí celého příběhu člověka. Ani tehdy by si neměl odpírat drobné radosti. Svě o tom vědí odborníci na paliativní péči, kteří doprovázejí nemocné na sklonku jejich života. Jak se o pacienty starat, přiblížili asi stovce zdravotníků, pečovatelů, lékařů, dobrovolníků i laiků. Seminář „Paliativní a hospicová péče v domácím prostředí pacientů a klientů" se uskutečnil 18. února v uherskohradištské Orlovně pod hlavičkou Oblastní charity Uherské Hradiště. Seminář uvedla mimo jiné projekce, prostřednictvím které promluvil k divákům onkolog a odborný lékař paliativní péče Ondřej Sláma. Ten působí v Masarykově onkologickém ústavu v Brně a je také vědeckým sekretářem České společnosti paliativní medicíny. Podle

Slámy je třeba vnímat nemoc jako událost lidskou, nejen biologickou. Nestačí jen řešit buňky, krvinky a hormony. Lékař by měl mít vztah k přesahům a specifikám lidského života. „Styl paliativní péče, ke kterému se hlásím," řekl doktor Sláma, „se snaží vnímat celý okruh otázek, o nichž nejčastěji lidé v závěru života přemýšlejí. Život s těžkou nemocí a jeho závěr je velmi často pokračováním toho, co mu předcházelo. Závěr života je součástí celkového příběhu těch lidí. Sám se snažím zorientovat v tom, jaká témata jsou pro mé pacienty nosná, jaké jsou zdroje jejich radosti, a moje častá paliativní rada zní, aby si tato různá drobná potěšení ani v závěru života neodpírali." Po videu přišly na řadu přednášky. Přestože jedna z hlavních před-

nášejících, odborná lékařka onkologie Anna Ondračková z Masarykova onkologického ústavu v Brně, onemocněla chřipkou, početné obecnostvo se i tak dočkalo zajímavých prezentací.

Hospic jako vzpomínka na kolegu

Přednášky se ujala Blažena Hanáková, která přítomné seznámila s domácím hospicem David v Kyjově, jehož je vedoucí. „Hospic jsme pojmenovali po našem spolupracovníkovi a kamarádovi, který v roce 2004 zemřel na onkologickou diagnózu a o kterého jsme se starali poslední tři měsíce jeho života. Když David onemocněl, bylo mu 24 let, byl čerstvě ženatý a měl ročního syna. Získali jsme cenné zkušenosti v ošetřování umírajících doma a to bylo impulsem pro založení našeho hospice při Charitě Kyjov,“ uvedla paní Hanáková s tím, že kyjovská domácí hospicová služba nabízí pacientům se závažným onemocněním odbornou zdravotní, psychickou a duchovní podporu. „Klademe si za cíl udržet u pacientů vysokou kvalitu života v jeho závěrečných fázích. Lékařům a sestrám je povoleno vstoupit do rodiny a zaujmout v ní své role, přičemž je nutná vzájemná spolupráce pacienta, rodiny a blízkých - ti všichni patří do ošetřujícího

týmu a je třeba s tím počítat. Dobrá komunikace vytváří mezi lidmi důvěru, díky které se cítí pacient i jeho rodina bezpečně, a o to nám jde,“ pokračovala odbornice.

Vedoucí Domácí zdravotní péče Oblastní charity Uherské Hradiště Lenka Malušová uvedla, že jejich tým, zajišťující hospicovou péči, čítá jedenáct registrovaných zdravotních sester proškolených v paliativní péči, jedna sestra má odbornost ARO-JIP. Domácí hospicovou péči poskytují na žádost specializovaného pracoviště nebo na žádost praktického lékaře a na žádost pacienta a rodiny. Mají veškeré potřebné technické i materiální vybavení.

Paní Malušová se podělila o několik zkušeností ze své praxe: „V září 2012 nás telefonicky kontaktoval mladý muž, který byl propuštěn do domácího ošetřování na svou žádost. Oslovili jsme ošetřující lékařku, která s domácí hospicovou péčí souhlasila a velmi ochotně spolupracovala. Tento muž toužil zemřít v domácím prostředí, jeho přání se mu splnilo.“

Jitka Jánková

Charita Vsetín

Únor v Zrnku: malování, valentýnky a Tenkrát poprvé

Malování na obličej či do valentýnek, zasvěcení mladých do procesu dospívání a sport. V Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko v únoru nuda nebyla.

Děti si mohly vyzkoušet oblíbené „Tattoo“ a malování na obličej omyvatelnými barvami. Nezapomněly ani na proslavený svátek lásky a pro své milované vyrobily valentýnky. A to není vše. Začínající malíři během celého měsíce mohli projevit své výtvarné nadání a zúčastnit se soutěže v malbě/kresbě. Vžili se do role milionáře a kreslili své vysněné představy. Měsíc únor se nesl v duchu tématu „Tenkrát poprvé...“. Toto téma uživatelům otevřelo zdravý náhled na důležité oblasti lidského života, tj. dospívání, sexuality a bezpečného chování bez rizik. Své vědomosti si mohli ověřit v kvízu, který obsahoval otázky z různých okruhů – změny v pubertě, výběr vhodného partnera, vznik života, pohlavně přenosné choroby apod.

Na své si přišli i příznivci sportu, které motivoval nejen promítaný film s boxerským tématem, ale také pravidelná sportovní dílna.

Bc. Ludmila Pavlíková

Tvoření střídá pohyby.

Zdroj: Archiv Charita Vsetín

Farní charita Všechnovice

Stovky tříkrálových koledníků si užily hrátky ve vodě

V sobotu 13. a 27. února 2016 byli pozváni tříkráloví koledníci Charity Hranice a Farní charity Všechnovice do hranického aquaparku. Ve dvou termínech se sešlo celkem 428 charitních dobrovolníků, kteří měli k dispozici všechny vodní atrakce, což si užily především menší děti. Vířivky a masážní trysky využívali především vedoucí skupinek, kteří si rádi zrehabilitovali své tělo.

Vodní sportovní aktivity byly završeny pravidelným občerstvením v přilehlém bufetu. Hranolky, langoše, kofola a jiné dobroty – to byla závěrečná tečka za příjemně společně strávenou hodinkou při vodních radovánkách.

Chtěla bych tímto poděkovat vedení a zaměstnancům Plovárny Hranice a provozovateli - firmě EKOLTES Hranice za vstřícnost a možnost touto formou odměnit naše koledníky za jejich angažovanost a službu při Tříkrálové sbírce 2016.

Irena Kývalová

Plovárna plná tří králů.

Zdroj: Archiv Farní charity Všechnovice

Charita Zlín

Veřejná sbírka pomohla mladé mamince po těžké nehodě

První kroky do života, neztratit veškeré zázemí, které si dosud vlastní prací vybudovala, a neztratit naději. S tím vším pomohla mladé mamince Silvii veřejná sbírka. Zapojili se do ní lidé ze Zlína.

Co se Silvii přihodilo?

Když Silvie rozvážela na kole zakázky do zlínských zubních ordinací, srazil ji na přechodu pro pěší vlak. S četnými zraněními hrudníku a břicha a s těžkou zlomeninou pánve ji záchranka převezla na ARO a po nutné operaci ji lékaři kvůli velkým bolestem a neschopnosti samostatně dýchat udržovali v umělém spánku. O týden později ji převezli na JIP, kde ji kvůli zranění pánve polohovali. I když se zdravotní stav Silvie zlepšoval a pomalu nabírala životní sílu, zpráva lékařů hovořila jasně: léčba a rekonvalescence zaberou měsíce.

V červenci roku 2015 byla zahájena veřejná sbírka

Lidé dobré vůle přispívali penězi Silvii Vrbicové, která se po střetu s vlakem dostala do těžké životní situace. Výtěžek ze sbírky zaplatí její léčbu a rekonvalescenci, pokryje další výdaje vzniklé v době léčení a uhradí základní životní potřeby mladé maminky a jejího syna.

Za krátkou dobu konání sbírky se podařilo získat ve prospěch ženy a jejího syna **120 779,42 Kč**. Finanční prostředky již pokryly nákup postele, matrace, potravin i studium syna mladé ženy; v souladu

s účelem sbírky uhradily i nájem, jakožto závaznou inkasní platbu. V současnosti se Silvie vrací do života, který žila před nehodou. Nedávno se vrátila do práce, delší chůze i sezení na židli ji sice ještě bolí, ale věří, že v budoucnu se opět bude věnovat svému koníčku – orientálnímu tanci. Malými krůčky se tomu blíží...

Vzkaz od Silvie: Děkuji všem!

Přes všechny černé scénáře, kterými lékaři z Baťovy nemocnice připravovali mé blízké na nejhorší, jsem nyní na dobré cestě se uzdravit. Po dlouhém ležení v posteli, bez možnosti pohybu kvůli zlomeninám, jsem se mohla postupně posadit a začít se učit znovu chodit. Byl to skvělý pocit postavit se po dvou měsících na své vlastní nohy. Nejdříve za pomoci chodítka, poté francouzských holí.

V poslední době se mi navíc přeházely hodnoty. Více si cením lidí, které mám kolem sebe, a myslím, že i můj syn přišel na to, že mít mámu není trvalá a automatická věc.

Chtěla bych všem poděkovat. Spousta lidí se podílela na sbírce finančně, další věnovali svůj čas a energii na to, aby se sbírka mohla uskutečnit. Stejně tak děkuji všem, kteří mi věnovali byt' jen myšlenku a pozitivní energii. V neposlední řadě i lékařům a sestráům v Baťově nemocnici, kteří mě dali dohromady. Moc si toho cením.

Silvie Vrbicová

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

V Domovince máme stále sněhuláky. Nevěříte?

Chyběl Vám v letošní zimě sních a radovánky s tím spojené? Nám ano. A tak jsme se nenechali odradit vyššími venkovními teplotami nad bodem mrazu a pustili jsme se s maximálním odhodláním do „stavby“ sněhuláků.

S nedostatkem sněhu v letošním zimním období jsme si poradili. Když jsme nemohli stavět sněhuláky v klasickém provedení, vytvořili jsme je s našimi uživateli jinou technikou. K tomu nám posloužily zavařovací sklenice, které celoročně sbíráme k výrobě svícnů, obyčejná vata a sůl. Ta je nad zlato. Přidali jsme trochu zručnosti, trochu pomoci z řad našich pracovníků i praktikantů

a výsledek stál za to. Je neuvěřitelné, že i přes potíže, které s sebou stárí přináší, se senioři s pomocí dokážou zapojit do tvořivých technik a tím procvičovat jemnou motoriku. Nyní jen žasneme nad hotovým výrobkem.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a dárce.

Michaela Blahová, vedoucí střediska

Prožívání doby postní ve zlínském centru denních služeb pro seniory

Při plánování aktivizačního programu, v rámci péče o seniory, vycházíme především z našich tradic a kultury. Proto i v postní době mapujeme významné události, nevynecháme pastoraci včetně modlitby křížové cesty, neopomeneme ani zažité tradice. Nechybí tedy vysvětlení významu dní svatého týdne, ale ani čtvrtetní zelenění, splétání tatarů a barvení vajíčků. Uživatelé se programů zúčastňují podle své chuti, potřeb a možností, neboť reflektujeme jejich individuální přání a vyznání. Křesťanské kořeny nejen našeho národa, ale i celé Evropy, rádi následujeme.

Postní doba a Velikonoce v Mexiku (26. února)

Manželé Kolajovi přijali pozvání k besedě o době postní a čase velikonočních obřadů v Mexiku, kde jsou lidé velmi spontánní a katolická víra je zde živá. I to je důvod, proč se v této zemi celý týden nepracuje. Všichni se připravují na prožívání Svatého týdne a následné slavení Velikonoc a s velkým nasazením

se podílejí na realizaci. Zajímavostí je, že se, dle slov manželů Kolajových, kteří v Mexiku několik let žili, velmi pozastavují nad tradicemi u nás. Nemohou pochopit, proč dochází k veřejnému a masově rozšířenému „týrání žen“, ať už jde o polévání vodou, či mrskání tatarem nebo jalovcem.

Poprvé jsme se setkali s otcem Janem (23. února)

Otec Jan Mach, farář z Lukova, přijal pozvání k nám do centra a přišel v postní době odsloužit mši svatou. Při své promluvě srozumitelně zdůraznil význam postní doby a podstatu postu. Půst není o tom, že si odřekneme jednu kávu denně z pravidelných tří. Je o umění darovat z mála. A protože nežijeme v nedostatku, může se nám to zdát hůř proveditelné. Lze se však přiblížit k lidem, kteří pro svou obživu mají den co den stejný pokrm. Provedeme to třeba zvolením prostšího jídla, a pokud se nám takto podaří ušetřit finanční částku, můžeme ji věnovat potřebným. Taková forma půstu bývá proměněna nejlépe.

INRI, divadelní evangelium tady a teď (19. února)

Je to více než dva tisíce let, co přišel na svět mezi vlastní, ale jeho vlastní ho nepoznali. Ale upřímně – bylo by to dnes jiné? Zanechal nám po sobě své myšlenky. Jenže co se stalo s těmi evangelii, které se do Nového zákona nevešly? Co takové evangelium podle Jidáše? Nebo podle Máří Magdaleny? Nebo podle Tomáše, kterému všichni přezdívali Nevěřící? Koneckonců i apoštol Petr byl jenom člověk. A popravdě řečeno, Ježíš byl zde na zemi taky jenom člověk. A vůbec – Bůh ví, jak to vlastně bylo. Tak proč ten příběh stále žije? Že by naděje? (text převzat z webu www.divadlozlin.cz/cs)

K prožívání postní doby jsme uvítali návštěvu veřejné generálky divadelního představení INRI, divadelní evangelium tady a teď. Díky výbornému nasazení a uchopení rolí zú-

částných herců, přes zajímavě řešené technické uspořádání scény a v neposlední řadě snímání a propojení scény v projekci, se autorce podařilo, i přes množství citací z Bible, velmi srozumitelně zmapovat závěr života Ježíše Krista. Děkujeme Městskému divadlu ve Zlíně za ztvárnění tohoto tématu. Děkujeme i za vstřícnost při rezervaci vstupenek a zohlednění zdravotního stavu našich seniorů při pohybování a usazování v divadle.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a dárce.

Michaela Blahová, vedoucí střediska

Pozvánka do Mexika.

Zdroj: Archiv Charita Zlín

Darujme z mála.

Zdroj: Archiv Charita Zlín

Jsem připravena na všechny možné otázky?

Že se v naší službě setkáváme s různými příběhy lidí, bylo již mnohokrát vysloveno. A že přicházíme do rozličných rodin, kde vnímáme naprosto odlišné žebříčky hodnot, je více než logické. Jedno je ale jisté. Pokud klient potřebuje naši službu, je mu vždy poskytnuta s maximální péčí, láskou a profesionálně. O to více nás těší každý projev spokojenosti ze strany pacientů, či jejich rodin.

Někdy jde jen o úsměv ležícího klienta, který nás potěší, jindy slova díky, anebo u nás příležitostně zazvoní pošťák a poděkování nám přinese v méně či více úhledném provedení v zalepené obálce. Dalo by se říct, že v tomto směru už nás nic nepřekvapí. A přece. Od lékaře jsem si odnášela, jako obvykle, průvodku na zdravotnické úkony u dvou nových pacientek. Jejich návštěvu za účelem úvodního šetření jsem si naplánovala do jednoho dne. S blížícím se polednem jsem zamířila k již druhé klientce. I tady na mne, spolu s pacientkou, čekala její dcera. Přijala mne velmi vřele. Vstřícné a až domácké bylo celé naše setkání. A najednou to přišlo. „Ale oběd si s námi dáte, že ano,“ obrátila se na mne dcera pacientky. Při setkáních v rodinách jsem připravena snad na všechny možné otázky. Ale že budu hledat odpověď na takovou, to mne nikdy nenapadlo. Mé překvapení bylo jistě umocněno i dopoledním setkáním s první rodinou, které bylo chladné.

Oběd si s námi dáte?

Zdroj: Archiv Charita Zlín

Z chování přítomné dcery a ustaraného výrazu její ležící matky jsem velmi brzy vycítila, že u nich zdaleka ne vše je v pořádku.

A pak že nás ve službě už nemůže nic překvapit. Může.

**Mgr. Soňa Jarošová,
vedoucí střediska**

Sbírka brýlí zamíří do Středoafričké republiky

Již několik měsíců pořádá Charita Zlín sbírku brýlí pro potřebné u nás i v zahraničí. Za tu dobu se nám, díky štědrosti dárců, podařilo nasbírat dvanáct menších krabic plných brýlí všech velikostí a barev a také spousty sáčků a krabiček s poštovními známkami, které pro misie shromažďujeme již pátým rokem.

Abychom mohli předat brýle dál prostřednictvím kolegů z Charity Jablunkov, bylo vhodné je přece jen nechat projít rukama sedmi žen, dobrovolnic. Ty brýle roztřídily na dioptrické a sluneční, nevhodné vyřadily a potom je umyly a vyleštily. Výsledek nás velmi potěšil. V krabicích zůstalo 700 kusů použitelných brýlí. Nicméně dárci, vyjma padesáti, opomenuli brýle označit počtem dioptrií, tak jsme museli

hledat pomoc i mezi profesionálními optiky. Označení skel provedou pracovníci oční optiky Karel Kuběna s.r.o., za což jim patří velké poděkování. To posíláme i všem minulým a budoucím dárcům nejen brýlí dioptrických a slunečních. Zásilka s brýlemi nyní může zamířit do cílové stanice: Středoafričká republika. „Středoafričká republika se již od prosince 2012 potýká se státním převratem, který nabral šílené obrátky. Domovy lidí jsou rabovány, střílí se, nikdo není nikde v bezpečí. Naši misionáři tam trpělivě a s odvahou pomáhají,“ přibližují situaci v zemi kolegové z Charity Jablunkov.

+ **Noela Frolková, pastorační asistentka**

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Etický program Dekacert

Ve dnech 22. – 25. února hostilo Vzdělávací středisko CARITAS – VOŠs Olomouc Prof. Dr. Theol. Elisabeth Jünemann z Katolické vysoké školy Severní Porýní – Vestfálsko. Pro manažery křesťanských organizací připravila kurz o etickém programu Dekacert.

Ve středu 24. února přijal Elisabeth Jünemann a její dceru olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Na této návštěvě je doprovázeli Martin Bednář, ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc a Zdenka Kumstýřová, ředitelka Charity Přelouč.

Elisabeth Jünemann je profesorkou pro teologickou antropologii a teologickou etiku na studijním oboru Sociální vědy, pracoviště Paderborn. Je autorkou modelu Dekacert - nástroje managementu, prostřednictvím kterého je etické řízení v organizaci nastaveno v souladu s hodnotami Desatera. Jde o hodnoty: identita, integrita, sváteční čas, generační solidarita, tělesný a duchovní život,

spolehlivé smlouvy, vlastnictví, komunikace, sociální společenství a rodinné společenství. Od roku 2006 je Elisabeth Jünemann vedoucí vědeckého institutu Dekacert – etická certifikace podle dekalogu, který pracuje na rozvoji a implementaci organizačně – etických kritérií pro hodnotovou orientaci organizací.

Během kurzu se účastníci postupně seznámili s výkladem jednotlivých hodnot v návaznosti na exegetický výklad příslušných příkázání Desatera. V skupinových zadáních odpověděli na otázky ohledně křesťanské identity vlastní organizace. Výklad doplnila o praktické zkušenosti z procesu zavedení modelu Dekacert do praxe Ing. Mgr. Zdenka Kumstýřová, ředitelka Charity Přelouč, která se na zprostředkování kurzu podílela.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Olomouc oslavila Světový den sociální práce

Studenti a vyučující CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc oslovili v úterý 15. března prostřednictvím happeningu olomouckou veřejnost, aby poukázali na význam sociální práce ve společnosti. V 15 hod. vyrazili do ulic a oslavili tak Světový den sociální práce, který letos připadl právě na 15. března.

Již podruhé vyzkoušeli občané Olomouce, jaké to je přijít v okamžiku například o domov, práci či peníze. Happening studentů, kteří se připravují na povolání sociálních pracovníků, jim zprostředkoval tuto zkušenost po emoční stránce. „Přijít o základní hodnoty, které dělají lidský život důstojným, je někdy opravdu dílem okamžiku. Je dobré veřejnosti připomenout, že sociální práce je tady proto, aby pomohla lidem tyto hodnoty navrátit do života,“ uvedl Martin Bednář, ředitel CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc.

Světový den sociální práce vyhláší Mezinárodní federace sociálních pracovníků (IFSW) vždy třetí úterý v březnu. Rok 2016 je věnován mottu: Společnosti se daří, když důstojnost a práva všech lidí jsou respektované. Vychází z Mezinárodního manifestu (The Global Agenda), ve kterém se Mezinárodní

federace sociálních pracovníků (IFSW), Mezinárodní asociace škol sociální práce (IASSW) a Mezinárodní rada pro sociální péči (ICSW) **zavázaly** mimo jiné **k prosazování oblasti zájmu důstojnosti a hodnoty člověka.**

Světový den sociální práce je mimo jiné příležitostí bojovat proti negativním předsudkům, které v české společnosti vůči sociální práci nadále panují. „Bohužel se stále setkáváme s hluboce zakořeněnými předsudky vůči této profesi. Lidem se často vybavuje obrázek paní Zubaté, která necitlivě odvádí malého chlapce Kolju, ze Svěrákova filmu,“ dodal Bednář.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Sociální pracovníci do ulic.

Foto: E. Bělocká

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita pomůže obětem sucha v Etiopii

Charita ČR věnuje ze svého krizového fondu částku 100 000 Kč na pomoc obětem katastrofálního sucha, které postihlo rozsáhlé oblasti Etiopie. „Podpoříme tak humanitární projekt Caritas Ethiopia na pomoc rodinám ohroženým neúrodou a hladem,“ říká ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

V souvislosti s jevem El-Niño došlo k propadu cyklických deštových období Belg (únor-květen) a Kremt (září-říjen), což zapříčinilo ztrátu výnosů z loňské sklizně. Ta se odhaduje na 60–90 %. Počet lidí, kteří v zemi potřebují potravinovou pomoc, se následkem jevu El-Niño zvýšil o 44 % (ze 4,5 mil. obyvatel v srpnu 2015 na 10,2 mil. v lednu 2016). „Program k zajištění živobytí v suchem zasažených oblastech Etiopie připravila Caritas Ethiopia. Zaměří se na rodiny ohrožené nedostatkem potravin, které získají osivo i hospodářská zvířata,“ upřesňuje ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. Současně dojde k zajištění přístupu k pitné vodě i k základním sanitacím pomůckám zabráňujícím vzniku a šíření chorob. Rodiny se rovněž dočkají posílení zemědělské výroby (např. dodáním závlahových systémů). Humanitární pracovníci v Etiopii rozdají i balíčky doplňkové stravy určené nejvíce podvyživeným.

V průběhu roku 2016 má program přímo pomoci 98 571 domácnostem, nepřímou pak 492 855 osobám. Rozpočet záchranného programu činí 2 897 563 Euro.

Charita pro Etiopii

V červenci 2011 zasáhl země Afrického rohu, včetně Etiopie, hladomor. Podle OSN šlo o nejhorší sucho za posledních 60 let, jehož následkem hladovělo až deset milionů lidí odkázaných na humanitární pomoc. V současné době se Charita ČR v Etiopii podílí na Zajištění udržitelných zdrojů obživy v oblasti Kedida Gamela. Pro letošní rok 2016 plánuje Charita ČR v Etiopii ještě další tři projekty: **Podpora domácností prostřednictvím integrované správy povodí, Zlepšení kvality a dostupnosti zdravotní péče pro matky s dětmi v Konso Special woreda a Zajištění potravinové bezpečnosti a snížení počtu případů akutní podvýživy ve woredě Kachabira.**

Charita ČR uvolnila 17. března na pomoc obětem sucha ze svého krizového fondu tvořeného z výnosu Tříkrálové sbírky částku 100 000 Kč.

Na pomoc Etiopii lze přispět také příspěvkem na sbírkové konto, číslo účtu **55660022/0800 (Česká spořitelna), variabilní symbol 146.**

Jan Oulík,
Charita Česká republika

Od majdanu uplynuly dva roky. ACHO na Ukrajinu vyslala další pomoc

Stopy krve, v sochách a sloupech díry po kulkách, shořelá auta, barikády, vyvěšené ukrajinské vlajky. Takhle to vypadalo před dvěma lety na kyjevském majdanu. V době výročí ukrajinské Revoluce důstojnosti vytryskly v místech, kde přišli o život demonstranti, modré světelné prameny. Ty svítily v Kyjevě i letos v únoru, připomínaly nejčernější dny majdanu. „Situace na Ukrajině je pořád nestabilní, válečný konflikt na východě není u konce. Pořád je s čím pomáhat,“ říká humanitární pracovník Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO) Rostislav Strojvůs.

ACHO pomáhá na Ukrajině už dlouhá léta. 23. února s terнопilskými charitními pracovníky naložila do auta tisíc kusů termoprádla a také prostěradla a povlečení. Vozidlo zamířilo směr Ukrajina. „Prostěradla a povlečení odvezli lidé z Farní charity terнопilské katedrály do psycho -

neurologické léčebny v Ternopilu. Zotavují se tam zranění vojáci. Toto rehabilitační centrum vzniklo nedávno a oslovilo Charitu s prosbou o pomoc s vybavením," přibližuje Strojvus.

Většina termoprádla putovala dál na východ Ukrajiny. Tam je obdrží lidé zasažení válečným konfliktem.

Situace je pořád nestabilní. Podle Strojvuse přibývají veteráni z války, kteří potřebují psychologickou pomoc, také mnozí uprchlíci z východu země zůstávají v bezpečné části a nechtějí se vrátit domů. „Tam, kde žili, ještě dochází k vojenským konfliktům a byli by v ohrožení. Navíc by mohli být i pronásledováni za svůj postoj,“ míní Strojvus. Před dvěma lety dorazil na majdan do Kyjeva pár dní po střelbě. Ta rozčísila setkání lidí protestujících proti korupci a sovětskému vlivu ve dnech 18. - 20. února, které se tak staly nejtragičtějšími dny Revoluce důstojnosti. „Kyjevské náměstí bylo plné květin a portrétů obětí. Nechyběly ale ani stopy po kulkách či krvi, ohořelé stavby, barikády a provizorní stanoviště, kde přebývali lidé a čekali na další útok,“ vzpomíná humanitární pracovník a řeckokatolický kněz v jedné osobě.

Prostěradla a ložní prádlo v cíli.

Zdroj: Archiv Charita Ternopil

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charitní pracovníci z Ukrajiny přijeli do ACHO pro inspiraci

Zlepšení péče o postižené děti a mladé, hledání možností sociálního podnikání nebo spojení sil ukrajinských Charit. To jsou cesty, které povedou ke zlepšení neutěšené situace na Ukrajině. Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) předávala své zkušenosti partnerům z ukrajinské Caritas Kolomyja.

Ukrajínští charitní pracovníci se od pondělí 15. února do pátku 19. února seznamovali přímo v terénu, jak funguje ACHO a další Charity. Své zkušenosti pak využijí na Ukrajině. „Naše partnery z Kolomyje jsme seznámili s fungováním diecézních a farních Charit a s koordinací jejich činností. Také jsme je zasvětili do základů ekonomiky a účetnictví. Důležité bylo i přiblížit jim naše projekty v oblasti sociálního podnikání nebo práce s postiženými dětmi,“ uvedl Rostislav Strojvus, koordinátor humanitární pomoci na Ukrajině.

Šicí stroj pro chráněnou dílnu v Kolomyje

Ukrajinské návštěvníky zaujalo například to, jak české Charity pomáhají mentálně a fyzicky postiženým lidem. „Nadchla mě chráněná dílna při Charitě Moravská Třebová. Tamními klienty jsou mladí lidé s mentálním a duševním postižením. Věcičky, které tam vyrobí, potom prodávají v Andělském obchodě. Takový způsob práce s postiženými na Ukrajině bohužel neznáme. Malé postižené děti jsou u nás zavřené doma, rodina se sice o ně stará, ale jsou vyloučeni ze společnosti. Když dospějí, je hůř,“ popsala Oksana Melnyk, která v Kolomyji pracuje s postiženou mládeží.

Až mentálně či fyzicky postižené dítě vyroste, těžko hledá útočiště. Na Ukrajině totiž chybí denní stacionáře nebo důstojná centra, kde by postižení mohli pobývat. Podle Rostislava Strojvuse tak mnozí končí v pouhých 35 letech na oddělení geriatric v centrech, která připomínají nemocnice.

V budoucnu by tak měly chráněné dílny vzniknout i na Ukrajině. Jedna taková má pomáhat v Kolomyji. Charita Moravská Třebová už tam přislíbila poslat šicí stroj.

Další kapitolou, kterou ukrajínští partneři otevřeli, bylo sociální podnikání. Nyní je třeba najít směr, jakým se vydat. „Pozorovali jsme, jak české Charity fungují, a potom doma

Návštěva andělské dílny.

Zdroj: Archiv Charita Kolomyja

na Ukrajině zrealizujeme to, co půjde v našich podmínkách,“ řekl ředitel Charity Kolomyja Serhij Tryfjak.

Na farmě vyrobí svou vlastní elektřinu

Svým životem už léta žije například česko-ukrajinský projekt Farma. Ta je startovní čarou pro potřebné. Od roku 2011 tam našlo dočasnou práci dvacet lidí z Kolomyje, nyní tam mají příležitost další brigádníci. Chovají na farmě domácí zvířata, dále se starají o rybník, ze kterého by farma v budoucnu měla mít zisk. Utržené peníze z rybolovu pak pomohou potřebným. „Nyní chceme rozšířit tuto farmu o skleníky na okurky a rajčata. Dále tam přibudou fotovoltaické panely, díky kterým bude mít farma energii zdarma,“ pokračoval Strojvus.

Ukrajinská výprava zamířila také na Slovensko. Tam jí přislíbila pomoc Slovenská katolická charita. „Přislíbili podporu dětí z mateřské školy v Kolomyji a podporu farmy. Také nám budou pomáhat při letních táborech, které v Kolomyji navštěvují děti z chudých rodin či dětských domovů,“ přiblížil Strojvus.

V současné době se Ukrajině na lepší časy neblýská. V její západní části přebývají uprchlíci z východu země, kde se bojuje, také se vrací domů váleční veteráni. Přitom dosud chybí projekty a také možnosti, jak těmto lidem pomoci, jak s nimi pracovat. „Zdrojem příjmů Charit bývají nejrůznější sbírky, z jejichž výtěžku pak přispívají potřebným na ubytování. Dále se pro ně snaží pořídit základní humanitární pomoc, jako je jídlo a oblečení,“ sdělil Strojvus.

Podle něj je aktuálně největším problémem to, že Charity ani jiné dobročinné aktivity nemají podporu měst, krajů, vlá-

dy. Spoléhají se pouze na sbírky a své sponzory. Těch však v současnosti ubývá kvůli sílící inflaci.

ACHO spolupracuje s Caritas Kolomyja dlouhých deset let. „Děkujeme za pomoc s projekty, dále za podporu lidí zasažených revolucí a jinými mimořádnými událostmi, jako jsou povodně, migrace uprchlíků z východu Ukrajiny a podobně,“ uzavřel ředitel kolomyjské charity Tryfjak.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Christela a její děti mají co jíst. Dostaly rýži a fazole

Jeden padesátikilový pytel s rýží a další takový s fazolemi jsou v cíli. Arcidiecézní charita Olomouc je poslala potřebné haitské rodině. Christela a její dvě malé děti obdržely zásilku v únoru.

Mladá žena žije se synem a dcerou v Baie de Henne. Kvůli nedostatku lékařské péče nemůže od mládí chodit. Její muž navíc zemřel při epidemii cholery. „Christela nedokáže uživit své děti vlastními silami. Je odkázaná na pomoc svých sousedů a příbuzných, ke kterým je to však příliš daleko, Baie de Henne totiž leží v nejdlehlší části Haiti,“ popisuje situaci v rodině humanitární pracovníce Arcidiecézní charity Olomouc Kristýna Lungová.

V minulosti Christela propadala beznaději. Aby děti přežily, poslala každé z nich k různým vzdáleným příbuzným. Zejména chlapec však strádal, nové „rodině“ totiž sloužil. Naštěstí se jej podařilo včas vypátrat a dát celou rodinu znovu dohromady. Christeliny děti mají nyní i české adoptivní „rodiče“, kteří je podporují ve studiu na základní škole v Baie de Henne. Kromě vzdělání dostanou ve škole také jedno teplé jídlo denně. Přesto oba sourozenci často trpí podvýživou. „Zásilka rýže a fazolí znamená obrovskou pomoc nejen pro děti, ale i pro jejich matku. Nebudou o hladu,“ dodává Lungová.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Radost z jídla.

Zdroj: Archiv ACHO

Konec dřavým tričkům. Děti z Gonaives se nastrojí

Barevné letní šaty a další oblečení udělaly v únoru radost dětem z chudinských čtvrtí v haitském Gonaives. Díky daru od sester sv. Josefa z tamního zdravotního centra už nebudou muset chodit jen v otrhaných tričkách.

Na děti zapojené do Adopce na dálku čekalo překvapení. Sestry z řádu sv. Josefa, které se o děti starají ve škole i ve zdravotním centru, jim darovaly oblečení. „Oblečení jsme samy dostaly darem, tak jsme se rozhodly dát je těm nejchudším dětem, a to jsou školáci zapojení do Adopce na dálku. Další svršky jsme rozdaly maminkám v našem centru, kde pomáháme podvyživeným dětem,“ uvedla jedna z misionářek Renee Quadros.

Malí obyvatelé chudinských čtvrtí v Gonaives nemají co na sebe. Jejich „garderobu“ tvoří jedno pěkné oblečení určené pro nedělní mše v kostele, potom školní uniforma a jedno oblečení, které nosí na sobě každý den, dokud vydrží. Své o tom ví humanitární pracovnice Arcidiecézní charity Olomouc Kristýna Lungová, která při své misi na Haiti potkávala děti v proděravěném oblečení na každém kroku. „Oblečení dostává na Haiti zabrat. Není tam dostatek kvalitní vody, takže lidé perou oblečení ve slané vodě a pak je navíc nosí na prudkém slunci, což látku škodí a rozpadá se. Rodiče pak nemají peníze na to, aby koupili oblečení nové,“ vysvětlila Lungová. Podle ní nové oblečení od sester nepomůže jen gonaivským školákům, ale také jejich sourozencům, se kterými se rozdělí.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Nová garderoba pro nejchudší.

Foto: R. Quadros